

عنوان مقاله:

بهبود عمر گلجایی گل بریده داوودی *Chrysanthemum morifolium*. L با استفاده از اسانس بهارنارنج، اسید فولویک و نانوذرات مس

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

هادی رحیمی - کارشناسی ارشد آگرواکولوژی، کارمند شهرداری بجنورد

علیرضا نامور - کارشناسی ارشد باغبانی، کارمند شهرداری بجنورد

نادر نوروزی - دانشجوی فیزیولوژی گیاهان زراعی، کارمند شهرداری بجنورد

خلاصه مقاله:

داوودی (*Chrysanthemum morifolium* L.) جز گل‌های شاخه بریده مهم دنیا است که امروزه رتبه دوم جهانی را پس از گل رز از لحاظ اقتصادی و کشت و کار دارا می باشد. یکی از مشکلات مهم این گل انسداد آوندی و بر هم خوردن تعادل آبی دراست. بدین منظور مطالعه ای بر پایه طرح کاملاً تصادفی با ۳ تیمار اسید فولویک اسید در ۳ سطح (۵۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی گرم در لیتر)، اسانس گیاهی بهارنارنج در ۳ سطح (۱۰، ۳۰ و ۵۰ درصد) و نانو ذرات مس در ۳ سطح (۵، ۱۰ و ۲۰ میلی گرم در لیتر) همراه با شاهد، در ۳ تکرار و ۳۶ پلات و چهار شاخه گل در هر پلات در آزمایشگاه پس از برداشت دانشکده کشاورزی انجام شد. در این آزمایش عمر گلجایی، کاهش وزن تر، درصد ماده ی خشک، میزان کلروفیل a و b، کاهش درجه ی بریکس، جمعیت باکتری های انتهای ساقه و محلول گلجایی، رنگیزه کاروتنوئید و فعالیت آنزیم های موجود در گلبرگ مورد ارزیابی قرار گرفته است. با توجه به نتایج اثر تیمارهای مورد استفاده نشان داد که بیشترین عمر گلجایی مربوط به نانوذرات مس با میانگین ۱۷ روز و کمترین آن از تیمار اسانس بهارنارنج با میانگین ۱۴ روز بوده است. مقایسه میانگین اثر تیمارهای آزمایشی بر تعداد باکتری های محلول نشان داد که بیشترین میزان مربوط به تیمار شاهد با میانگین ۹۰/۶۷ واحد بوده، و کمترین آن از تیمار N(۱)؛ (۵ میلی گرم در لیتر نانوذرات مس) با میانگین ۴۹/۳۳ واحد بدست آمد. مقایسه میانگین اثر تیمارهای آزمایشی بر کاهش درجه بریکس نشان داد که بیشترین کاهش درجه بریکس مربوط به تیمار N(۲)؛ (۱۰ میلی گرم در لیتر نانوذرات مس) با میانگین ۱/۳۹ درصد و کمترین آن از تیمار B(۲)؛ (۳۰ درصد اسانس بهارنارنج) با میانگین ۵/۵۳ درصد بدست آمده است. اثر تیمارهای مورد استفاده بر مقدار جذب آب نشان داد که بیشترین جذب آب به تیمار B(۱)؛ (۱۰ درصد اسانس بهارنارنج) با میانگین ۱/۲۰ میلی گرم بر گرم وزن تر و کمترین آن به تیمار شاهد با میانگین ۰/۸۸ میلی لیتر بر گرم وزن تر اختصاص داشته است. همچنین بررسی تاثیر تیمارهای آزمایشی بر درصد ماده ی خشک نشان داد که بیشترین میزان مربوط به تیمار N(۱)؛ (۵ میلی گرم در لیتر نانوذرات مس) با میانگین ۳۲/۳۳ درصد و کمترین آن از تیمار شاهد با میانگین ۱۱/۳۳ درصد بدست آمده است. با توجه به نتایج بدست آمده، تاثیر تیمارها بر بهبود خصوصیات کیفی پس از برداشت گل داوودی معنی دار بوده است.

کلمات کلیدی:

عمر گلجایی، اسانس گیاهی، فولویک اسید، نانوذرات مس، گل داوودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1265026>

